

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)

Навчально-науковий інститут фінансів,
економіки, управління та права

Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)

Інститут демографії та проблем якості життя
Національної академії наук України (Україна)

Херсонський навчально-науковий інститут (Україна)

Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова (Україна)

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Україна) Навчально-
науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія» Харківського

Національного університету імені В.Н. Каразіна (Україна)

Центр міграційних досліджень Варшавського університету (Польща)

Вільнюський технічний університет імені Гедимінаса (Литва)

Університет в Нове Місто (Словенія)

Інститут інновацій «Ідея» (Латвія)

Тракійський університет (Болгарія)

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю
07 листопада 2024 року

Полтава 2024

РОЛЬ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ЕНЕРГЕТИЧНИХ ПРОЄКТІВ УКРАЇНИ: СПІВПРАЦЯ З ЄС

Євроінтеграційні процеси в Україні створюють значні можливості для розвитку різних секторів економіки, серед яких енергетика займає важливе місце. Одним із ключових інструментів, що сприяє інноваційним змінам у цьому секторі, є державно-приватне партнерство (ДПП). ДПП являє собою співпрацю між державними органами та приватним сектором з метою реалізації великих інфраструктурних проєктів, які спрямовані на підвищення енергоефективності, розвиток відновлюваної енергетики та зміцнення енергетичної безпеки країни.

Україна поступово впроваджує європейські стандарти у сфері енергетики, зокрема шляхом гармонізації законодавства та стимулювання інвестицій. У цьому процесі ДПП може відіграти роль каталізатора, залучаючи необхідні фінансові ресурси, новітні технології та управлінську експертизу для реалізації масштабних інноваційних проєктів.

Державно-приватне партнерство є важливим інструментом для подолання ключових проблем енергетичного сектору України, таких як обмеженість державного фінансування та застаріла інфраструктура. Завдяки участі приватного сектору Україна має можливість не лише модернізувати наявні енергетичні об'єкти, але й розвивати нові джерела енергії, такі як вітрова, сонячна та біоенергетика.

Однією з головних переваг ДПП є здатність залучати інвестиції від великих іноземних і національних компаній, які можуть забезпечити фінансову підтримку та технічну експертизу для реалізації складних проєктів. Це особливо актуально в контексті реалізації цілей Європейського зеленого курсу, який вимагає від країн ЄС скорочення викидів вуглецю та розвитку відновлюваної енергетики. В Україні реалізація таких проєктів вимагає підтримки національного уряду, оскільки розвиток нових технологій може бути витратним і тривалим.

Важливим джерелом знань і практичних рішень для України є досвід країн Європейського Союзу. Наприклад, Данія та Нідерланди активно використовують ДПП для розвитку "зелених" інфраструктурних проєктів, спрямованих на виробництво енергії з відновлюваних джерел. У Данії існує успішний проєкт "вітропарків" у партнерстві з приватними інвесторами, які спільно з урядом фінансували будівництво та подальше обслуговування цих об'єктів.

У Нідерландах впроваджуються ДПП у проєктах із створення мереж зарядних станцій для електромобілів, що дозволяє значно розширити інфраструктуру для екологічного транспорту. Такі проєкти є прикладом інноваційного підходу до співпраці державного і приватного секторів та створення нових можливостей для стійкого розвитку.

Україні важливо адаптувати успішні європейські практики ДПП з урахуванням власних особливостей енергетичного ринку та законодавчих вимог, що є важливим аспектом для забезпечення довготривалих результатів у рамках євроінтеграційних процесів.

Незважаючи на перспективи, впровадження ДПП в Україні супроводжується низкою викликів. По-перше, інвестиційний клімат у країні потребує покращення, оскільки іноземні компанії побоюються правових ризиків і нестабільності. Важливим є створення чіткої правової бази, яка б забезпечувала захист прав інвесторів і спрощувала процедуру укладення договорів ДПП. По-друге, необхідно вдосконалювати адміністративні процедури, пов'язані з погодженням проєктів, оскільки бюрократичні перепони можуть значно затримувати реалізацію інвестиційних проєктів.

Однак, позитивні зрушення вже є. Наприклад, впровадження Закону про концесії та зміни у законодавстві щодо енергетичного сектору відкриває нові можливості для реалізації ДПП. Це дозволить забезпечити довіру інвесторів і сприятиме реалізації проєктів, орієнтованих на розвиток відновлюваної енергетики, модернізацію інфраструктури та підвищення енергоефективності.

Розвиток державно-приватного партнерства є важливим елементом у процесі євроінтеграції енергетичного сектору України. Успішна реалізація інноваційних енергетичних проєктів залежить від здатності держави та приватного сектору знаходити спільні інтереси, а також від забезпечення стабільної правової основи для інвесторів. ДПП допомагає мобілізувати ресурси та технології, необхідні для переходу на екологічно безпечну енергетику та досягнення європейських стандартів.

Таким чином, подальший розвиток ДПП в енергетичному секторі України може сприяти створенню сталих механізмів енергозабезпечення, що відповідатимуть вимогам ЄС та сприятимуть економічному розвитку України. Завдяки впровадженню успішних моделей співпраці між державою та приватним сектором, Україна має всі шанси інтегруватися в європейський енергетичний простір і забезпечити стабільне майбутнє для своїх громадян.

Література

1. Булавинець В. М., Сидор І. П. Роль державно-приватного партнерства у розвитку сучасної місцевої інфраструктури. *Ефективна економіка*. 2016. №11. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5244>
2. Розгон О. В. Державно-приватне партнерство в інноваційній сфері як інструмент забезпечення інноваційного розвитку. *I International Science Conference on Multidisciplinary Research*. 2021. С. 406-411.